

Մի բան միայն, որ ցանկալի է աւելացնել ինձ այս տեղ, և այդ է բարի և խոնարհ առաջարկութիւնն մեր առ Աւհարիառ Հայր և առ բարձր Հոգեւորական Տեսչութիւնն օգնելու որպիսիեփե միջոցով. այդ տեղում մի աղջկանց ուսումնարան բանալու՝ մինչ կայ և գործում է Մկրտիչ Քահանայն, Սորանով կատարեալ կլինի այդ դիւղի երջանիկ ապագայն, սորանում աւարտ կստանայ Տէր Մկրտչի աշխատանաց բարի ակնկալութիւնը:

Ոչ ապաքէն որդիք պէտք է և իրաւունք ունին պահանջելու Հօրիցք բարի և օգտակար բան, և ահա ես և իմ հետ Շխմահմուտցի Հայերը վստահանում ենք անելու այսպիսի խնդիր մեր Ազգայնութիւնը—մեր Բարձր Հայրերից:

Մեր ակնկալութիւն—իմ ցանկութիւնը պատկուած պիտի տեսնամ միւսանդամ այս դիւղը պատահելու միջոցում. խօսքս վերջացնում եմ աւելով «Մեծ յուսով սպասում եմ»:

Ղանապարհաբար Իշխանաբար.

Ի 14-ն Մայիսի 1871-ին

Ի Ն-իւնիւն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱԿ

Որովհետեւ ես թողի Թիֆլիս քաղաք, Հայ-իւնիս Սէրապիւր օրագիրը դադարեց ներկայ թուին Ապրիլի և Մայիսի ամսատետրակը հրատարակելուց յետ:

Հայ-իւնի Սէրապիւր ներկայ 1871 թուիս ստորագրողներից ստացված փողից հանելով հինգ ամսի համար Հայ-իւնի Սէրապիւր Խմբագրութեանը հասանելին, մնացած դումարը պատիւ ունիմ ահա ներկայացնել Աւստրիա Խմբագրութեանը, և խնդրում եմ մնացած ամիսներին բարեհաճեցէք ուղարկել Աւստրիա Հայ-իւնի Սէրապիւր փոխարէն առանձին ցուցակով ներկայացրած Մեծ Պարոններին:

Իսկ այն մնացած ստորագրողներից, որոնք դեռ ևս վճարած չէին բաժանորդագիրը, խնդրում եմ ահա բարեհաճեն հասցնել ինձ կամ 5 մանէթ, եթէ ցանկանում են այսուհետեւ ներկայ թուին Հայ-իւնի Սէրապիւր փոխարէն Աւստրիա ստանալ կամ 2

ման. 10 կ., որ պատկանում է Հայ-իւնի Սէրապիւր Խմբագրութեանը ներկայ թուիս անցած 5 ամիսների համար, երբ նոքա ստանում էին օրագիրը:

Հայ-իւնի Սէրապիւր Խմբագրութեանը

Ս. Սէրապիւր

1871 թ. Մայիսի 15

ԲՈՒՈՔ Ի ՇՈՒՇԻՈՅ

Խմբագրութեան Աւստրիա Խմբագրութեանը

Հոգաբարձութիւնս Մեղու Հայաստանի Մայիս 1 թուով համար 16 թերթին մէջ նոյն լրագրող պատուարժան խմբագրի Շուշու քաղաքի ազգային Հոգեւոր դպրոցի գրութեան և Հոգաբարձական կառավարութեան վերայ արած հակասական դիտողութիւնները և անհիմն լրոց վերայ հիմնուած ընդդէմ ճշմարտութեան պատրուակալ ստու-թիւնները կարգաց. բայց ոչ խոտվեցաւ և ոչ ցաւեցաւ. վասնզի դիտէ որ, մեր Ազգային լրագրութեան մէջ քանիսն սովոր են առանց հիմնաւոր տեղեկութեան ընդվարակցութեան լրագրութեան հաւատ ընծայել. երբեմն կամաւ և երբեմն ակամայ նոցա խօսքերով սողորուիլ. ճշմարտութիւնը այլալիւ, լոյսը՝ խաւար, բարինը՝ չար, բարեկարկութիւնը՝ անկարգութիւն հրատարակել:

Թեպէտ Հայ հասարակութեան բուն ի բան և Ազգասէրն մասն արդէն տեղեակ է լրագրաց ոմանց բունած այսպիսի անկանոն ընթացից, ուստի և անարժան կ'համարէր Հոգաբարձութիւնս այնպիսի անտեղի գրութեան ուղարկութիւն դարձնել և կամ պատասխանել, սակայն որպէս զի տկարամիտ մտքեր և մեր հեռաւանակ Ազգայինը չ'զայթակղուին, վասնորոյ թողլով նոյն գրութեան ուրիշ անուղղադատ կէտերու վերայ առ այժմ խօսիլ միայն պարտք կ'համարի այսչափ ինչ ծանուցանել որ, դպրոցս ամենից աւելի ապահոված դպրոցներից մին անուանելը երեւակայական ցնորք է. Հոգաբարձութիւնս իբրեւ իւր պարտուց անձանթով, իւր պարտականութիւնը և իրաւունքները կանոնաւորապէս չ'գործադրող մեղադրելը՝ լրորովին զրպարտութիւն է. և սորա աշխատանքը